

רע"פ 483/18 - אריה ברוכיאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 483/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אריה ברוכיאן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 24.12.2017 בעפ"ג
50607-12-16

בשם המבקש: עו"ד אוהד יהודה לוי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים י' נועם (סגן נשיא), ר' פרידמן-פלדמן ו-א' אברבנאל) בעפ"ג 50607-12-16 מיום 24.12.2017, בגדרו נדחו ערעורים הדדיים שהגישו הצדדים על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא מ' כדורי) בת"פ 41482-08-14 מיום 9.11.2016.

1. המבקש הורשע, על פי הודאתו בפתח ישיבת הסיכומים, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הירואין.

עמוד 1

במשקל 29.967 גרם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. בגזירת עונשו של המבקש בחר בית משפט השלום שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על המבקש צו של"צ על רקע מוטיבציה לשיקום, וקבע כי נוכח חומרת העבירה, סוג הסם, כמותו, ועברו הפלילי המכביד של המבקש, יש להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, אולם החליט לסטות מהמתחם משיקולי שיקום, ודן את המבקש, בין היתר, ל-10 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, בית המשפט הפעיל עונש מאסר על תנאי למשך 10 חודשים לריצוי בחופף.

2. המשיבה ערערה על קולת העונש והמבקש ערער על חומרתו. בית המשפט המחוזי, בפסק דין מבוסס ומנומק, דחה את שני הערעורים. בתסקיר משלים שהוגש מטעם שירות המבחן במסגרת הערעור (להלן: התסקיר העדכני) צוין כי המבקש מתקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן, ממשיך להשתמש בחומרים ללא מעקב ופיקוח, ולא מוסר בדיקות שתן סדירות. לפיכך נמנע שירות המבחן מלהמליץ על הטלת צו מבחן על המבקש. נוכח האמור בתסקיר העדכני – דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. אשר לערעור המשיבה, בית המשפט ציין כי עונש המאסר שהוטל על המבקש אכן נוטה לקולה, אולם לנוכח הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, ובשים לב למצבו הבריאותי הקשה של המבקש, החליט לדחות את ערעור המשיבה.

3. בבקשה שלפניי טוען המבקש כי לנוכח נסיבותיו האישיות – גילו המבוגר, מצבו הרפואי, והתמכרותו לסמים, יש להטיל עליו צו מבחן לטיפול בקהילה, בהתאם להוראת סעיף 82 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), חלף עונש המאסר.

4. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה – משפטית או ציבורית – בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). הבקשה שלפניי לא מעלה סוגייה בעלת חשיבות כללית ועניינה בחומרת העונש שהושת על המבקש בלבד. הלכה היא כי רשות ערעור הנוגעת לחומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים במיוחד, בהן ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת (רע"פ 6688/09 אבו קאסם נ' מדינת ישראל (26.8.2009); רע"פ 8263/10 חטיב אבו רזק נ' מדינת ישראל (22.11.2010); רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל (26.1.2016)). ואולם, לא מצאתי כי עניינו של המבקש נמנה על מקרים חריגים אלו. לגופו של עניין, אעיר כי נוכח התסקיר העדכני בעניינו של המבקש, בדיון דחה בית המשפט המחוזי ערעורו של המבקש ולא מצא מקום להפעיל את סמכות בית המשפט לפי סעיף 82 לחוק העונשין (השוו: רע"פ 8049/13 חדד נ' מדינת ישראל (3.2.2014)). כפי שצינו הערכאות דלמטה, עונשו של המבקש נגזר לקולה, בשים לב לנסיבותיו האישיות, והמבקש למעשה מרצה את עונשו בחופף לעונש המאסר המותנה אשר רבץ לפתחו בגין תיק פלילי אחר.

5. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, והבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מתייתרת. לפנינו משורת הדין, ניתנת למבקש שהות על מנת להסדיר את ענייניו, ועליו להתייב לריצוי עונשו ביום 11.3.2018 עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ח (14.2.2018).

ש ו פ ט
